

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ



ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 13

Η ΘΕΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΠΑΝΟΔΟΣ



ΠΑΝΑΓΗΣ Χός μπουλντούζ! Χός μπουλντούζ!... Πάει έτσάμισα τόν Βενιζέλο.
'Ακόμα και την άγροα του πήρα μετέ, βάρ άγνά άοτίκ!...

ΤΣΑΛΔΑΡ ΟΓΛΟΥ ΓΑΖΗ ΠΑΝΑΓΗ

Καλώς σας βρήκα κύριοι στα γνώριμα εδάφη...
Τα όσα είδα στην Τουρκία, μηδέ καλέμι ούλεμά δέν γράφει.
Στην πρόοδο οί φίλοι μας σά λυσσασμένοι τρέχουν
και έπροχώρησαν πολύ. Μά «γίγαντας» δέν έχουν.
'Απ' όπου κι' άν έπέρασα, με βλέπαν σάν φαινόμενον.
Και ήταν φυσικόν αυτό κ' έπόμενον,
διότι καθώς ξέρετε, δεύτερον Παναγή
εύκίνητο και έξυπνο, δέν γνώρισεν ή γη.
Προπάντων έσαγήνευσαν τά μάτια μου τά πλάνα
κι' απόδειξες πώς μιά χανούμ νταρντάνα
έκφράζοντας την άμετρη χαρά της
έφώναζε: Πώς φαίνεται ό άνδρας ό άνοιχτομάτης!
Στό Τσαν-Καγιά, ό φίλος Μουσταφά
έσκυψε λίγο κι' είπέ μου κρυφά.
— Τό βλέμμα σας τρυπά σαν βέλος...
'Ηλίθιος πούναι μπροστά σου ό Βενιζέλος!
Κατόπι φιλικά με χτύπησε στόν άγκώνα
— ένώ άπ' τή χαρά τά χείλη μου έδάγκωνα—
και μουπε: Εϊν' άλήθεια άγαπητέ
ότι κοιμάσθε...
— 'Εγώ, νά κοιμηθώ! τουπα. Ποτέ!

Αυτά τά λέγει από σκοπού ό κύρ Λεφτέρης
πού τί ψευτοφυλλάδα είναι τό ξέρεις
Καμιά φορά όλόρθος πού κοιμούμαι
τό κάνω έπίτηδες... και... προσποιούμαι...
"Οχι πού νά τό παινεθώ, με ξέρουν ούλοι
πώς δέ κοιμάμαι ήμερόνυχτα άράδα
γι' αυτό και με φωνάζουν νυχτοπούλι
και τά μωρά άκόμα στην Ελλάδα.
Με τόν 'Ισμέτ, έπαίξαμε μπεζίκι
κι' άν κ' είχα κρεμασμένη έξω τή γλώσσα
έμένα ως τόσο έστεφάνωσεν ή νίκη
και του έβούτηξα όγδόντα γρόσα.
'Αργότερα πού βρέθηκα με τόν Κεμάλ μαζί
και του 'Ισμέτ άνέφερα την κατατρόπωση.
Του μπεζικιού με άνεκήρυξε Γαζή
σε μιά ένθουσιώδη και θερμή του πρόποση.
"Ωστε από σήμερα κοντολογής
δέν είμαι πλέον σκέτος Παναγής
και χαιρούμαι πού ό Λευτέρης ζή
για νά με δη Γαζή.
Και τώρα, θά μου έπιτρέψετε ν' άποσυρθώ...
Κάποια φωνή μου λέει: Τά μάτια κλειστά.
Μά θά μπορέσω τάχα ν' άποκοιμηθώ;
Και σουχω μία νύστα, μά μία νύστα....

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

Έπειδή ό κ. Λοβέρδος ως ύ-
πουργός των Οικονομικών έδειξε
τό οικονομολογικόν του δαιμόνιον
παίροντας μας 500 έκατομμύρια,
έξ άλλου δέ φαίνεται άνθρωπος
πού παίρνει κι' από συμβουλές, ως
πολίτης τίμος και πατριώτης λαμ-
βάνω τό θάρρος νά του ήποδείξω
έξ ένός μερικίου φόρους πού δέν
εισπράττονται συστηματικώς, έξ
άλλου διάφορα είδη πού δέν φορο-
λογούνται διόλου, άγνωστον διατί.

Φόροι πού δέν εισπράττονται:

Φόρος θανατισμού πρὸς άρτί-
στες. Μόνον από την πόλη μας ό
φόρος αυτός θά έξησφάλιζε σπου-
δαίον έσοδον του προϋπολογισμού.

Φόρος λατρείας πρὸς...τοίχους.
Είναι ό μόνος φόρος πού προσφέ-
ρουν όμοφώνως όλοι οί Ρωμηοί
και έπομένως θά έχη μεγάλας είσ-
πραξίες.

Φόρος αίματος. Ηρόκείται διά
τόν φόρον πού πληρώνει σχεδόν
κάθε Ρωμηός, κατά τους θερινούς
μήνας. Προτείνω λοιπόν νά μονο-
πωλήση τό Κράτος όλα τά έντομο-
κτόνα και νά συνεταιρισθί με τους
χορισούς.

Φόρος ευγνωμοσύνης. Ο φό-
ρος αυτός είναι άσήμαντος, διότι
ή ευγνωμοσύνη είναι ως γνωστόν,
σπανιώτατον είδος εις την Έλλά-
δα μας.

(Στό προσεχές μας φύλλον:ΕΥΔΗ
πού δέν φορολογούνται.)

ΑΛΛΑΘΑΣΤΟ

- Είμαι βεβαίωτατος ότι την παίρ-
νει για τους παράδες της..
- Πως τό ξέρεις;
- Άφου την είδα!..

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΧΗΝΑ

(“Αν και γραμμένο εις καθαρεύουσιν ήμπορει να εκφράζη και αληθείας)

Είς μαθητής έπιτελών ευγνωμοσύνης φόρον στον έαυτου καθηγητήν, μιὰ χήνα στέλλει...
—έκ τούτου δήλον γίνεται εις άπαντας βεβαίως πώς ό έν λόγω μαθητής ήν μετεβαστάτος—
“Αλλ’ όμως ό καθηγητής, διότι προετίμα της χήνας τό αντίτιμο καλλίτερα εις χρήμα, φωνάζει άλλον μαθητήν στο σπίτι του μεγάλον έκ των για κάθε του δουλειά προθυμουμένων...
ον την μελέτην του εύθους διέταξε ν’ άφίση και νάβγη εις την αγοράν, την χήνα να πωλήση. Του διδασκάλου έκθαμβος ό μαθητής άκούσας ότι δεν ήμπορεύεται μονομερώς τας μούσας άλλ’ ότι και τὰ πετεινά άργύριον τὰ κάνει την χήνα εις την αγοράν την φέρνει μάνι-μάνι κ’ έκει άρχίζει δυνατά να την διαλαλή και τούς διαβάτας όχληρώς νατους παρακαλει...
Οι διαβάται προσοχήν δεν έδιδον πολλήν βλέποντες τον χηνέμπορον με μαθητου στολήν. “Ενεκα τούτου άπρακτος έγύρισε στο σπίτι...
άλλ’ όμως ό καθηγητής σφοδρώς τον έπιπλήττει και τον προστάζει, αύριον κάθε δουλειά ν’ ήάφιση
κ’ έξάπαντος όπως μπορη την χήνα να πωλήση. Μόλις έχάραξ’ ή αύγή, ό μαθητής και πάλιν τρέχει την χήνα φορτωθείς εις συνοικίαν άλλην, αλλά και πάλιν άπρακτος στο σπίτι έπιστρέφει...
και πάλιν του καθηγητου δεν έγινε τό κέφι. Ουτος δε πνέων μένεα, μη ξεύρων τί να πράξη τον μαθητήν τον άφησε στην ίδια πάλιν τάξι. Και τό ταλαίπωρον πτηνόν; “Επαυσε να ήύπαρχη
τον δε σοφόν καθηγητήν θα δής... Γυμνασιάρχη!

ΕΜΜΕΤΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜΕΝΟ ΜΟΥΣΤΑΚΙ...

Μια σαραντάρα, ή δυστυχισμένη καυμό το είχε πού δεν παντρευότανε. Με το στερνό συρμό πάντα ντυμένη του κάκου τους γαμπρούς κοκορευότανε.

Δεν ήταν δα και άσχημη πολύ κ’ είχε και στρογγυλούτσικη μιὰ προίκα, πού κάνει κάθε τέρας λιγερή κι’ άμορφονιά και όγδοντάρα αντίκα!

Με λίγα λόγια, ήταν ή μορφή της κάπως ύποφερτή’ μόνο μεράκι τώχε, πού για την τύχη τη κακή της πάνω στα χείλη είχε και... μουστάκι.

Δοιπόν ή μουστακού μας από καιρό έγύρευε δεξιά-ξερβά γαμπρό,

ώς πού στο τέλος - ό παρās και τί δεν κάνει!.. του γάμου αξιωθήκη στεφάνι.

Μα τώρα, άλλο ντέρτι και μεράκι Να άποκτήση άμορφο παιδάκι! Φαίνεται ό Θεός την έλυπήθηκε και μες τό χρόνο τό παιδι γεννήθηκε.

Με τί λαχτάρα και χαρά μεγάλωνε ή μουστακού το τρυφερό μωρό! Μα είχε τώρα καυμό άλλονε’ πότε θ’ αξιωθῆ με τον καιρό,

Να τη φωνάζη «μάνα» τό παιδι της... Μάνα! και για τη λέξη αυτή και μόνο θάδινε την καρδιά της, τη ζωή της ως και βασιλικό—αν είχε—θρόνο!

Να επιτέλους! “Ηρθε κ’ ή στιγμή για να πρωτομιλήση το παιδι. Τώχε στην άγκαλιά της, το κουνούσε και όλο το φιλούσε... το φιλούσε.

Κ’ ένεινο άπλώνει το χεράκι στο πρόσωπο χαϊδεύει τη μαμά και πιάνοντας της δόλιας το μουστάκι πρωτομιλά και λέγει της:... «Μ π α μ π α!»

ΣΤΟ ΜΩΛΟ ΤΟΥ ΓΡΗΜΑΝΗ

ΠΡΟΣΑΡΑΞΙΣ

Κ’ έφόσον συνωδεύαμε κορίτσια με ζουμι είπαμε: προτιμώτερο να κάνουμε μιὰ θαλασσία έκδρομή με τό κόττερο.

Κ’ έπήραμε τό κόττερο—κ’ έχετε γειά— μεσ’ σε νερά βρεθήκαμε βαθειά κι’ ή αύρα ανακάτωνα φουστα με πανταλόνι τόσο, πού ή καπετανίσα άφηκε τό τιμόνι.

Και τό καράβι - κόττερο και λόγω του καιρου και λόγω του μπερδέματος, πήγαμε [κουτουρού] ως πού—ανάθεμασε για φουστάνι— τό ρίξαμε στο μώλο του Γρημάνη.

Κ’ ένω έγώ συλλογιζόμουνα την περιπέτεια ή καπετανίσα φωνάζει με προπαίτεια: —Τί κάθεται και σκέφτεσαι σαν κουνενές; “Ετο’ είμαστε ήμεις οι θαλασσινές!...

Κ’ άμέσως ύφος παίρνοντας καμπόσου στο κόττερο, σα σε ζωντανό, λέγει: Μη ήθυμώνεις κι’ αν έπαθε άβαρα τό έμβολό σου ώχ! άδερφέ! τό έπιδιορθώνεις!...

“Ο Νέλσον

ΑΝΑΦΟΡΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΠΑΠΑ

Σεβασμιώτατε,

Διά της παρούσης μου άσπαζόμενος την δεξιάν Σας, προσέρχομαι έγκλειστος και ταπεινός όπως έρωτήσω ύμās διά την έμήν γνώμη, ήτις μοι λέγει εισέλθω άρμηκτικώς εις βαθμόν της “Ιεροσήνης.

Και κατά α’. παρακαλώ ύμās να μοι παραχωρήσετε την άδειαν περί άφέσεως των τριχών της κεφαλής και των δύο σιαγόνων ήγουν γένειον και έπιγένειον, προς έτυμον διά την όραν της τελετής του Μηστηριου.

Περί την διαγογήν και την ταπηνοτάτην ταπήνοσίν μου είμαι άνεφ προηγούμενου.

“Οσον άφορά την έκπέδεψιν των γραμάτων μου, λαμπρός έσπούδασα και τυγχάνω γαμπρός του άρρητοτερου ψάλτου της έκκλησίας... εις όν και έπιβοηθώ όν πεδιάθεν τοιούτου. Ταύτα δηλώνων προς ύμās άναμένω τον όρθοτομούντων τον λόγον, και ύποσημιόμμε με σεβασμοεβλάβειαν καθολικώς.

“Υπογραφή,

Σ.Β. Τό πρωτότυπον εύρίσκεται στα γραφεία μας σταλόν από πλησιόχωρον κομόπολιν.

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΔΟΥΛΟΥ

Τάπαιζε ως φαίνεται ή κυρά κάποιου άφέντη και μ’ ένα κάποιον φίλο του έρωτικό είχε γλέντι.

Κι’ είπε στο δοβλό του: «Λουκά»

σαν φεύγω έγώ, άς μένει ή πόρτα του σπιτιου κλειστή και ξένος άς μη μπαίνει.

“Αφέντη μου—είπ’ ό Λουκάς— ήσυχος πάντα νάσαι κι’ αν φεύγης άπ’ τό σπίτι σου καθόλου μη φοβάσαι.

Σαν έρχεται ό γείτονας με την κυρά να μένη έχουν την πόρτα πάντοτε καλά άμπαρωμένη!...

“Αρωματικά Σαπούνια ΜΕΤΑΞΑ ΠΑΡΜΑΡΙΟΝ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥ

— Οι Ιατροί θεραπεύουν τους άσθενείς όταν, κατά λάθος κι’ έξαιρειν, δεν τους πεθαίνουν.

— “Υπάρχουν, έφημερίδες εις τον τόπον μας, από τās όποιās σπουδαιότερα είναι άσφαλώς τό σκούπισμα του... .

— Βλέποντας τί γίνεται στους κινηματογράφους δικαίον άπολύτως τον φίλο μου όφθαλμίατρον κ. “Ανατιάδην πού μου έλεγε πρό καιρου: «Μ’ αυτά τα σινεμά οι άνθρωποι β γ α ζ ο υ ν τ α μ α τ ι α τ ο υ ς».

— Κηρύσσομαι ύπέρ του γάμου των κληρικων διότι είμαι κατά της σημερον κρατούσης... πολυγαμίας των.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΝ

“Ητανε άνθρωπος καλός πολυ ό μα... [καρίτης, έβίωσεν ως νηστευτής και άγιος [λευίτης ήτο των κληρονόμων του ό φίλος ό [άκούσιος κ’ έζησε πάντοτε πτωχός για να [πεθάνη πλούσιος.



ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Κριθή (Βλέπε Καφές).

Καφές. “Αλλοτε είχαμεν διαφόρων προελεύσεων, ως Σάντος, Ρίου, Μόκα κ.λ.π. κ.λ.π. Χάρις εις τον “Ηθικόν Ρυθμόν, σήμεραν έχομεν έν μόνον είδος, πού εισάγεται μονοπωλιακώς από την Ρεξίλ “Οριάν. Περιφημος ήτο άλλοτε ό καφές του Χαμίτ, αντικατασταθείς σήμεραν από τον καφέν του Μπέη. “Εκ λόγων πατριωτικων, οι καφετζήδες μας άναμγνύουν τον ξένης προελεύσεως καφέν με τον έγχώριον. (Βλέπε Κριθή).

Κουκιά. Παρατηρείται αύξησις καταναλώσεως. Κατά τās πληροφορίας ειδικων, οι “Ελληνες τὰ μασούν με την πρόθεσιν να περιποιηθούν έν καιρώ την κυβέρνησιν του “Ηθικού Ρυθμου. “Ος γνωστόν, από τὰ κουκιά παρασκευάζεται ή φάβα, ή όποία συχνότατα έχει λάκκον. Εις την κατασκευήν τοιούτων λάκκων διαπρέπει ό συμπολίτης ήμων κ. Καλδής, ό όποιος κατεσκεύασε τελευταίως και τον μεγαλοπρεπέστατον εκείνον λάκκον, όπου έπεσαν οι έφεδροι της νήσου μας.

Δεμόνια. Πολύ σπάνια. Τὰ σάπια μάλιστα είναι τελείως άνυπαρκτα. Αυτό εξηγεί και τό θράσος των «γίγαντων» του τόπου μας.

Αύγά. Τὰ κλούβια σπανίζουν. Δυστυχώς για τον τόπο μας και εύτυχώς για τον κ. Καλδή και τους όμοίους του.

“Αχυρα. Εις μεγάλην άπραξίαν. Κατά τους ειδικούς, ό λόγος είναι ότι έπαυσαν πλέον να τὰ τρώγουν όσοι είχαν πιστεύσει μιὰ φορά τον “Ηθικόν Ρυθμόν. “Αν μάλιστα δεν ύπάρχον και τὰ κεφάλια των «άδι-αλλάκτων», τό είδος θα ήτο έντελώς άζήτητον.

Πράσα. “Ος γνωστόν, δεν είναι ή έποχή των, θα παρουσιασθούν όμως μετ’ όλίγον. Διά τούτο και οι «γίγαντες» της νήσου μας... θα τὰ κόψουν προσεχώς.

Ζάχαρις. Προβλέπεται λίαν προσεχίς ύποτίμησις του είδους, διότι όμιλος καλών πατριωτων συνέπηξε μεγάλην εταιρίαν, σκοπός της όποιας είναι να εξαγή την ζάχαριν από όλους τους “Ελληνας διαβητικούς.

Κρομμύδια. Εις μεγάλην ζήτησιν. Σπουδαίας προμηθείας κάμνει τό Λαϊκόν κόμμα προβλέπον την ανάγκην από μπλαστρώματα συνεπεία μανρισμάτων κατά τās προσεχίς εκλογάς. Μεγάλα επίσης ποσά ήγοράσθησαν και από τον «“Ελευθερον Λόγον» προς εξασφάλισιν... δακρύων διά τὰ συμφέροντα των άκτημόνων Λέσβου και γενικώς του λαου.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Κύριος πεντηκοντούτης, άξιοπρεπέστατος και άρίστης άνατροφής, δέχεται ν’ ανταλλάξη φιλήματα μετά κόρης ούχι άνωτέρας των 25 έτών.

— Τό ταμειον του «Βούρδουλα» διαθέτον καινουργή και άχρησιμοποίητα τάλληρα, χάριν των άξιοτιμων συνδρομητων του ανταλλάσσει αυτά προς έφθαρμένα χαρτονομίσματα των 100, ή έστον και των 1000 δραχμών.

— Νεαρά κόρη μη ύπερβαίνουσα τό τριακοστόν έτος της ήλικίας αυτής, όρφανη και άπρικός, ανταλλάσσει δακτύλιον άρραβώνος μετά νέου πλουσιου και ευειδοϋς. Διά πλείονας πληροφορίας άπευθυντέον εις τὰ γραφεία του «Βούρδουλα».

